

ANH EM SẼ GẶP THẤY MỘT TRẺ SƠ SINH BỌC TÃ, NẰM TRONG MÁNG CỎ!

... Năm ấy Giorgio lên 12 tuổi và bắt đầu năm thứ nhất của bậc trung học đệ nhất cấp. Đó là một thiếu niên người Ý cao lớn và hơi vụng về, chậm phản ứng và không mau hiểu ngay, nhưng lại rất được các bạn đồng lớp thương yêu và kính nể. Bởi vì, Giorgio luôn tỏ ra sẵn sàng giúp đỡ, thường mau mắn tiếp tay những ai cần đến và hay tươi cười niềm nở. Với các đức tính nổi bật ấy, Giorgio dĩ nhiên trở thành bậc đàn anh hào khí nghĩa hiệp vô cùng cao quý luôn luôn ra tay che chở bậc đàn em nhỏ tuổi nhất.

Nơi trường tư thực Công Giáo Giorgio đang học có biến cố quan trọng nhất: hàng năm đều có buổi trình diễn Giáng Sinh. Nếu được chọn, hẳn Giorgio rất thích đóng vai chú bé chăn chiên thối sáo. Nhưng bà giáo lại nhất định đưa Giorgio vào một vai khó khăn hơn. Đó là vai ông chủ quán trọ. Theo bà, với dáng điệu to con, hẳn cậu bé sẽ diễn tả trọn vẹn thái độ hung dữ của ông chủ quán trong việc từ chối phòng trọ, không muốn tiếp rước Thánh Cả GIUSE và Đức Trinh Nữ MARIA.

Buổi chiều trình diễn Giáng Sinh năm ấy, hội trường đầy ắp phụ huynh đến tham dự. Hơn ai hết, Giorgio đắm mình trong bầu khí linh thiêng của Đêm Thánh Giáng Sinh. Rồi cũng đến lúc Thánh Cả Giuse và Đức Mẹ Maria bước vào sân khấu. Thánh Giuse từ từ tiến về phía cánh cửa quán trọ, tay âu yếm nắm chặt tay Đức Mẹ Maria đang mang thai. Thánh Giuse đưa tay gõ mạnh vào cánh cửa quán trọ. Cậu Giorgio - trong vai ông chủ quán trọ - mở toang cánh cửa sừng sững xuất hiện và đồng đặc cất tiếng hỏi:

- Ông Bà muốn gì?

Thánh Giuse đáp:

- Chúng tôi tìm một chỗ trọ.

Ông chủ quán trả lời ngay không ngập ngừng do dự:

- Đi tìm nơi khác! Ở đây quán trọ đầy ứ, không còn một chỗ trống!

Thánh Giuse lên tiếng nài nỉ:

- Thưa ông chủ quán trọ, chúng tôi đã hỏi nhiều nơi, nhưng không nơi nào còn chỗ trống. Chúng tôi đến từ xa và đã trải qua chặng đường khá dài. Hiện tại chúng tôi mệt đến chết được.

Giorgio lặp lại câu trả lời với vẻ mặt đanh thép, nói như đinh đóng cột:

- Không còn chỗ cho ông bà nơi quá trọ này.

Thánh Giuse tiếp tục tìm lời lẽ van nài:

- Xin ông chủ quán trọ hãy thương tình. Hiền thê tôi là Maria đây, đang đợi ngày sinh hạ một hài nhi và đang cần một nơi chốn để nghỉ ngơi. Tôi tin chắc rằng ông chủ sẽ thu xếp được một góc nhỏ nào đó. Không thể nào không còn gì cả!

Tới đây thì - lần đầu tiên - ông chủ quán trọ bỗng tỏ ra động lòng trắc ẩn và nhìn về phía Đức Mẹ Maria.

Giorgio đứng im lặng thính không nhúc nhích một hồi khá lâu - khá lâu khiến khán thính giả bắt đầu nhón nhao khó chịu. Có tiếng nhắc từ hậu trường phát ra:

- Không! Ông Bà hãy đi đi!

Giorgio vội vã lập lại cách máy móc không suy nghĩ:

- Không! Ông Bà hãy đi đi!

Thánh Giuse tỏ ra vô cùng buồn bã đành nắm lấy tay Đức Mẹ Maria và cả hai vị bắt đầu lui gót.

Thay vì đóng ập cửa quán trọ, ông chủ quán trọ Giorgio vẫn đứng yên nơi ngưỡng cửa và đưa mắt nhìn theo đôi vợ chồng nghèo đáng thương. Giorgio há hốc miệng, trên trán lấm tấm mấy giọt mồ hôi và đôi mắt đăm lẹ. Và buổi trình diễn Giáng Sinh bỗng chốc không còn diễn ra đúng như đã được tập dượt từ trước. Giorgio bỗng nói lớn tiếng:

- Đừng đi Ông Giuse à! Hãy mang Bà Maria đến đây!

Rồi với khuôn mặt rực sáng và nụ cười tươi như hoa, ông chủ quán trọ Giorgio nói thêm:

- Ông Bà có thể dùng căn phòng của con!

Buổi trình diễn Giáng Sinh năm ấy bất ngờ chấm dứt tại đó. Theo ý kiến của một số người thì đây là buổi trình diễn hoàn toàn gặp thất bại. Nhưng theo một số đông khác thì đó lại là buổi trình diễn Giáng Sinh độc nhất vô nhị, thật tuyệt vời về tình thương dành cho người nghèo, những người gặp khó khăn trên bước đường đời.

... Trong vùng ấy, có những người chăn chiên sống ngoài đồng và thức đêm canh giữ đàn vật. Bỗng sứ thần Chúa đứng bên họ, và vinh quang của Chúa chiếu tỏa chung quanh, khiến họ kinh khiếp hãi hùng. Nhưng sứ thần bảo họ: "Anh em đừng sợ. Nay tôi báo cho anh em một Tin Mừng trọng đại, cũng là Tin Mừng cho toàn dân: Hôm nay, một Đấng Cứu Độ đã sinh ra cho anh em trong thành vua Đavít, Người là Đấng KITÔ THIÊN CHÚA. Anh em cứ dấu này mà nhận ra Người: anh em sẽ gặp thấy một trẻ

sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ”. Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen THIÊN CHÚA rằng: “Vinh danh THIÊN CHÚA trên Trời, bình an dưới thế cho người thiện tâm”.

Khi các thiên sứ từ biệt mấy người chăn chiên để về trời, những người này bảo nhau: “Nào chúng ta sang Bêlem, để xem sự việc đã xảy ra, như Chúa đã tỏ cho ta biết”. Họ liền hối hả ra đi. Đến nơi, họ gặp Bà MARIA, Ông GIUSE, cùng với Hài Nhi đặt nằm trong máng cỏ. Thấy thế, họ liền kể lại điều đã được nói với họ về Hài Nhi này. Nghe các người chăn chiên thuật chuyện, ai cũng ngạc nhiên. Còn Bà MARIA thì hằng ghi nhớ mọi kỷ niệm ấy và suy đi nghĩ lại trong lòng. Rồi các người chăn chiên ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng THIÊN CHÚA, vì mọi điều họ đã được mắt thấy tai nghe, đúng như đã được nói với họ (Luca 2,8-20).

(“La Mia Messa”, 1 Ottobre 2013 - 31 Dicembre 2013, Anno VII, vol.IV, Casa Mariana Editrice, trang 523-525)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt